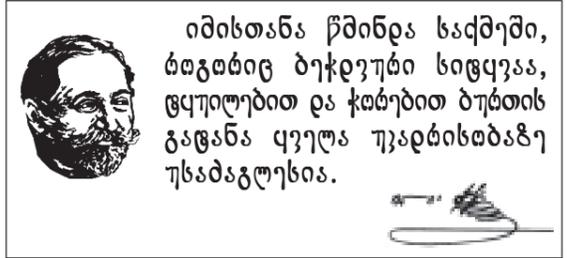

საქართველოს

იმისთანა წმინდა საძმომი, ტფილისი ბეჭდურის სიფყვას, ფყილებით და ჭბრებით ბურთის გაფანა ყულა უჯარდისმბაზე უსამბაგლესია.

 დაარსებულია
1918 წელს.
ხუთშაბათი, **22** თებერვალი, 2007 წელი.
№ 34 (5635)

რესპუბლიკა

ელექტრონული ფოსტა: sakresp@ayety.ge

ვებ გვერდი: www.open.ge/sakartvelos-respublika

ფასი 50 თეთრი.

დაარტყამ სხინვალს? გყისვა დაბარტყამს სოსუმი!..

2

პოზიცია

6

ადვკვეთოთ რადიაქტიული სეპარატიზმი!

აზრი

12

დამოკლეს მასვილი მოსკოვის თავზე

მოსახლეობის კოლექტიური წამების იარაღი

2

არ ღაიჯერთ, თავისი ნებით ვინგე გადიოდეს კარლაგენბიდან!

3

15

„P. S. ბესლანი“ – სპექტაკლი, რომელსაც უსრემლოდ ვერ ნახავთ!

რატომ გოვებენ უბრავლესობის „ტურფა საბაღნაროს“?

„პრეზიდენტება თავი მოიგვიფიანა“

2

რეზიმი გიგლითიკა

როგორც მუსლიმური ტრადიცია ითხოვს, რომ სუფიველი მართლმორწმუნე ცხოვრებაში თუნდაც ერთხელ წინასწარმეტყველი მუჰამადის კვალდაკვალ უნდა შევიდეს მექაში და მედინაში, ამისდა მსგავსად ქრისტიანობის პირველმა ათასწლეულმა სამივე წმინდანთან პატივმოსილი სამი გზა იცოდა, რომელთა ზედაც მავალ ყოველთაგანს ღვთის კურთხევა და ცოდვათა გამოსყიდვა ელოდა. პირველი გზა რომში მიდიოდა წმინდა პეტრეს ტაგრუტთან: ამ გზას დამწვემსებულთ თავიანთ სიმბოლოდ ჯვარი აირჩიეს და რომელიც უფლის საფლავთან; ამ გზით მავალინი პალმის რტოთა სამასსოვროდ, რომელი პალმის რტოებითაც ქალაქის მცხოვრებნი ქრისტეს გამოცხადებას მიემშვიდობებოდნენ. დაბოლოს, მე-სამე გზა წმინდა იაკობის — ჩვენებურად სანტიანოს — გვაძლავს ბოლოვებულად; ის გვაძლავს იბერიის ნახევარკუნძულზე იმ ადგილას იყო დაფლული, სადაც ერთხელ ღამით მავანმა მეზრემ მოიხილა, ვითარ დაპაპკამუბა მინდორს მცხინვარე ვარსკვლავი. თქმულებისდაკვალად არა მარტო სანტიანო, არამედ თვით ყოველადწმინდა ქალწული სუფიველი იმ მხარეში მაცხოვრის სიკვდილისათანავე, იქაურთათვის ღვთის სიტყვა მიპქონდა და მოაქცევდა, მოაქცევდა სარწმუნოებად. ადგილსა ამას კომპოსტელა ეწოდა — ამ სახელში გაერთიანებულია სიტყვები „კამპო“, ანუ მინდორი, და „ესტრელა“, რაც ვარსკვლავს ნიშნავს, — და მალე დაბადდა გადამქცა, სადაც ქრისტიანული სამყაროს ყოველი მხრიდან თავს იყრიდნენ ლოცვადმავალინი, რომელთაც პილიგრომთ უწოდებდნენ, და ამ ლოცვადმავალთ, ანუ მწირთ, თავიანთ სიმბოლოდ ნიჟარა გაიხადეს.

უმაღლესი გაფორმების ხანაში, რაც XIV საუკუნეზე მოდის, ირმის ნახტომს თუ ცის იკანკლეს (ღამ-ღამ ლოცვადმავალთ ადგილ-მდებარეობის გარკვევაში რომ შეეწოდებ) ევროპის ყოველი კუთხიდან წლითწლით მილიონზე მეტი კაცი იყო ადევნებული. და ამაჟამადც მისტიკოსნი, მორწმუნენი თუ სწავლულნი ფეხით გადიან შვიდას კილომეტრს, საფრანგეთის დაბა სენ-ჟან-დე-პორს ესპანეთში* მდებარე წმ. იაკობ კომპოსტელის ტაძრისკენ რომ ამოიქცევიან. ფრანგი მღვდლის ემერიკ პიკოს წყალობით — მან 1123 წელს წმინდა ადგილით მიიღოთა კომპოსტელაში — ეს გზა ახლაც ზუსტად იგივეა, რომელიც შუა საუკუნეებში მრავალ სხვადასხვა ველეს კარლ დიდმა, წმინდა ფრანცისკ ასიზელმა, დედოფალმა იზაბელა კასტილიელმა, ხოლო ჩვენს დროში — პაპმა იოანე XXIII.

საქმე ის არის, რომ პიკომ თავის მოგზაურობაზე ხუთი წიგნი დაწერა და როგორც წმ. იაკობის თავგამოდებული მიმდევრის — პაპი კალიკსტე II თხზულები, ისე წარმოადგინა, რის უკუაღაც ხსენებულ წიგნთ მოგვიანებით „Codex Calixtinus“ ეწოდა. მეხუთე წიგნში პი-

* საფრანგეთის მონა-ხაზაზა მავალინი სანტიანოს გზა რამდენიმე გზისგან შედგება, რომლებიც თავს იხიანან მსაპანეთის ძალაჲ კუნძულებად-ლა-რეინაში. ძალაჲნი სან-ჟან-პი-დე-პორი ერთ-ერთი ამ გზაზეა. ეს გზა არც ერთადერთი და არც ყველაზე უფრო გამოცხადებული.

ბაბრამქაშა. ლასანქისი
იხ. „სრ“ № 32-33.

სენ-ჟან-პიე-დე-პორი

ქალაქის მთავარ ქუჩაზე ბერიკები და მესაკრავნი მოძრაობდნენ, რომელთაც ზოგს წითელი, ზოგს მწვანე და ზოგსაც თეთრი ტალავური ემოსა, ანუ აქ საფრანგეთის ბასკონის ყველანაირი ფერს მოიხილავდით. კვირადღე იყო. ორი დღე და დამე საკვითან ნავლომს ერთი სული მქონდა, სანამ ხალხის ზეიმს შევეუერთებოდი. თუმცა წინ მაღამ დებრილთან შეხვედრა მელოდა. დუნდლოში გაველა ჰირდა, მაგრამ მაინც ფრთხილად მივარდევდი, თუმცა ხან ვინ შემ-

კურთხავდა, ხან ვინ და, როგორც იყო, ქალაქის ძველ უბანში გავედი, სადაც მაღამ დებრილი მეგულებოდა. აქაც კი, პირენეებში, ამ სიმაღლეზე, კარგა გვარაინად ცხელოდა, და, მანქანიდან რომ გადმოვედი, წურწურით გამდიოდა ოფლი.

კარზე დავაკაკუნე. კიდევ ერთხელ. კიდევ ჩამიჩუმი არ ისმოდა. გულდამძიმებული და დაბნეული ვიდექი. როგორც ცოლმა მითხრა, მეონი, სწორედ დღეს უნდა ვყოფილიყავი აქ. მაგრამ მერე რა, კაციშვილი არ მესმანებოდა. იქნებ ისიც იქ არის, ბერიკაობის მონაწილეა, ანდა იქნებ ძალიან გვიან მოვედი და ამიტომ აღარ მხვდება. სანტიანოს გზა ისე გასრულდა, ჯერეთ არც დაწვევულა.

უეცრად კარი ყუნწამდის გაიღო, და გარეთ პატარა გოგოცუნა გამოვარდა. მოულოდნელობისგან შექრთალმა დამტყვევული ფრანგულით კვითხე, მაღამ დებრილის ნახვა თუ შეიძლება-მეთქი. გოგოცუნამ გაიცინა და თითი შიგნითა სახლისკენ გაიშვირა. მხოლოდ ახლად მივხედი ჩემს შეცდომას: კარი, რომელსაც უზარმაზარ შიდა ეზოში შევყავდით, სადაც შუა საუკუნეების ფაშინდელი აივანიანი სახლები ემწკრივნენ, თურმე ღია იყო, მე კი შეღება ვერ გავხვდებ.

ეზოში შესული იმ სახლისკენ გავემართე, საითაც წელან გოგოცუნამ თითი გაიშვირა. შევედი. მაგანი ხნიერი დედაკაცი, გვარაინად ჩასუქებული, ბასკურად თათხავდა ერთ წიწილიკანა ყმაწვილს, რომელსაც მუქი თავისი-ფერი თვალები ჰქონდა. სხვა რა გზა იყო, დავდექი და დავეწვეე ლოდინი, სანამ ურთიერთობა გაირკვეოდა, და

ბოლოს და ბოლოს გაირკვა: საწყალი ბიჭი თათხავა-თათხავით სამზარეულოში მიაბრძანეს. დიასახლისი მხოლოდ მაშინდა მომობრუნდა და ისე, რომ არც უკითხავს, რა გენაბეთო, მსუბუქად მუგულგუნის კვრით მეორე სართულზე ამიყვანა, რომელიც მთლიანად ერთი პატარა ოთახისგან შედგებოდა. ეს იყო წიგნებით, სანტიანოს გამოცხადებებითა და გზასთან დაკავშირებული ათასგვარი სამასსოვრო ნივთებითა თუ საგნებით გადაჭვდილი კაბინეტი. დიასახლისმა თაროდან წიგნი გადმოიღო და, ჩემთვის დაჯდომა არც შემოუთავაზებია, საწერ მაგიდასთან მიუწყო.

— თქვენ, ალბათ, კიდევ ერთი პილიგერი ხართ, — მითხრა მიუკიბამ-მოუკიბავად. — სიაში უნდა შევიყვანოთ.

იმის შემდეგ, რაც თავი წარვეუდინე, ვიკვირები თუ ჩამოიტანო, მკითხა. ეს ვიკვირები დიდი ნიჟარებია, უსაღმრთოების, ანუ წმინდანის საფლავზე ლოცვადმავალთ რომ ესიშობოდა, და ღვთისმლოცველთ ერთმანეთის ცნობაში ესმანება*. სანამ ესპანეთში წამოვიდოდი, ჯერეთ კიდევ შინ, ბრაზილიაში, მოვიინახულე ყოველდღე და ქალწულის ტაძარი, რომელიც აპარესიად ღე ნორტეს სახელით არის ცნობილი, და ვიყიდე იქ ვერეთ წოდებული ვიოტა ანუ ოტა — წმ. ელისაბედთან სტუმრად მისული ღვთისმშობლის ხატი, რომელიც სამ ნიჟარაში იყო ჩასმული.

— ლამაზია, მაგრამ მკვიდრი ვერ არის, — განმიცხადა დიასახლისმა და უკანვე მომცა ნიჟარებიანი ხატი. — ადვილი შესამღებელია, რომ გზაში დაგეშვალოს.

— არ დამეშლება. მოციქულის ტაგრუტთან დავებე.

ყველაფრიდან ჩანდა, რომ მაღამ დებრილი დიდ დროს არ დამითმობდა. მალევე გადმომცა ბარათი, რომლის წყალობითაც გზის გასწვრივ განლაგებულ მონასტრებში თავის შეფარება შემეძლო, ზედ სენ-ჟან-პიე-დე-პორის ბეჭდვით დაასვა, რათა დაედასტურებინა ადგილი, საიდანაც ღვთისმლოცველობა დაეწვე, და, დამილოცინებარო, მითხრა, აწ წადი, გზას ბარაქა დააყარეო.

ეტიკი სადღაა, მეგზური-მეთქი, ვკითხე.

— ახლა რა, ეტიკიც მომინდომე? — გაიკვირვა მან, თუმცა თვალები რაღაც სხვაგვარად გაუბრწყინდა.

და ჩემთვის ნათელი გახდა, რომ ზოგი რამ ძალიან მნიშვნელოვანი ვიგულმაწვიე. სიჭკარეში ვერ წარმოვთქვი ძველი სიტყვა — ერთგვარი პაროლის მსგავსი, რომლის მეოხებითაც იცნობიან ისინი, ვინც ტრადიციის ორდენთ მიეკუთვნება, ანდა ადრე მიეკუთვნებოდა. ამ დაუდევრობის გა-მოსწორებას დავეწვრე და ის სიტყვა-ნიშანი წამოვილულულე. მაღამ დებრილმა ვერევე გამოგლიჯა ხელიდან ბარათი.

* სანტიანოს გზაში ერთადერთი კვალი დარჩა მონასტრული კულტურაში, თანაც მისი ისტორიული, ირონული სიამაყის საბაზის რომ წარმოადგინა — ბასტრონოშიაში: „coquilles Saint jacques“, ანუ საპარცხლურები, რაც სუფრაზე ნიჟარით მოაქვთ (აქაც და შემდგომაც, თუ საბანაზა-პოდ მიითითავსული არ არის, მისი, შინიშენი ავტორს გაუთხრის).

— ეს თქვენ არ დაგვირდებათ, — თქვა მან და დაზვიანული ძველი გაზეთების ქვეშიდან მუყაოს კროჭი, ანუ კოლოფი გამოაცურა. — იმის მიხედვით ივლით და შეიარაქებით, როგორცაღაც თქვენი ეტიკი გადაწვევს.

კოლოფიდან მან შლაპა და კაპიუშონიანი ლაბადა ამოიღო — ორივე ძველი, მაგრამ მშვენივრად შენახული. ოთახის შუაში დადექი, მთხოვა, და ლოცვა დაიწყო. მერე თავზე შლაპა დამახურა და მხრებზე ლაბადა მომასხა. შევამჩნიე, რომ შლაპის ცასა და ლაბადის კალთას ნიჟარები ჰქონდა ჩაქურებული. დიასახლისს ლოცვა არ შეუწყვეტია, ისე აიღო კაბინეტის კუთხეში მიფლავილი არგანი და მარჯვენა ხელში დამაჭერინა. არგანზე წყლის პატარა მათარა იყო მიმაგრებული. რაღა თქმა უნდა, ალბათ, მარჯვენა მარჯვენა მარჯვენა ხელში დამაჭერინა. არგანზე წყლის პატარა მათარა იყო მიმაგრებული. რაღა თქმა უნდა, ალბათ, მარჯვენა მარჯვენა მარჯვენა ხელში დამაჭერინა.

მაღამ დებრილი ზედ მომადგა, ორივე ხელი თავზე დამადო და, თითქოს ტრანსშიაო, წართქვა:

— აგრემც წმინდა მოციქული იაკობი გვარავდეს; ნეტამც ეპოვინებინოს ის ერთადერთი რამ, რასაც ეძებ და რაც უნდა აღმოაჩინო; ნუცე გაკვირებულა შენი მეზავრობა, ნუცე შეწყვეტილა ვადამდე და იმდენ ხანს გაგრძელებულიყავი, რამდენსაც გზის წეხი არ იყო, გზის აუცილებლობა მითხოვს... მღუმარედ დაემორჩილე ეტიკსა შენსა, თუნდაც ისეთი რამ გიბრძანოს, რომ ის ბრძანება მიმკვდინებულ საფრთხედ, მკრუხელობად ანდა ახდებულად გეჩვენოს. და იფიცე, ყველაფერს გაუფიცო და დაეფიცო-თქო.

დავიფიცე.

— აგრემც გარდასულ დროთა ღვთისმლოცველთა სული გვარავდეს. შლაპა მზისგან და ავ აზრთავან დაეიცავს, ლაბადა — მტერთავან და ბედითი საქციელისგან. ნუცე დღე მოგკლებოდეს და ნუცე დამე ლოცვა-კურთხევა უფლისა, სანტიანოსი და ყოველადწმინდა ქალწულისა. ამინ.

და კვალად ისეთივე გახდა, როგორც ადრე იყო — ფიცხლავ და არცთუ გაუღიზიანებულად შლაპაც მომხადა, ლაბადაც და კოლოფში ჩატენა. მათარამიმგრებული არგანი ისევ კუთხეში მიდგა და, დარწმუნდა რა, რომ პაროლი დავის-სიმე, წასვლა მიბრძანა, რამეთუ ჩემი ეტიკი თურმე სენ-ჟან-პიე-დე-პორიდან ორიოდ კილომეტრში მიცვლიდა.

— ორკესტრთ ვერ იტანს, გაგონებაც არ უნდა, — ამისნა მაღამ დებრილმა. — თუმცადა მუსიკას ორი კილომეტრის მანძილზეც ვერ დაემალება, რაღა პირენეები და რაღა საუკეთესო რეზონატორი.

და კიბე-კიბე სამზარეულოსკენ გაეჭკრა, რა არი ცოტა კიდევ ექვნი-თვალებანდელიანი ყმაწვილი. მანქანას რა ვუყო-მეთქი, დავეკითხე უკვე წამავალი. გასაღები დატოვეთ, მირჩია მაღამ დებრილმა, ვინე გადააყენებო. მანქანის საბარგული ავსავდე, დახვეულსაინებულთორიანი ტავარჯუხი ამოვიღე, ნიჟარებში ჩასმულ ღვთისმშობელს რაც შეიძლება ღრმად მიუწვინე ადგილი, ტავარჯუხი ზურგზე მოვიდევ და, აპა-მეთქი, გასაღები გაუწყოდე დიასახლისის.

თარგმნა
გურამ გომიანვილია
(ბაბრამქაშა მინება)

№ 34. ხუთშაბათი. 22 თებერვალი. 2007 წელი.

გერმანია გამოიყენებს მის ხელთ არსებულ ყველა შესაძლებლობას ირანის, რომ ევროკავშირმა, რომელიც ახლა გერმანია თავმჯდომარეობს, და ნატომ შეუწყონ ხელი საქართველოს პროვლემის სამართლიან გადაჭრას

რას წერენ, რას ამბობენ ჩვენზე

გერმანელი მინისტრის მოგზაურობა კავკასიაში

ერევანში ვიზიტით დასრულდა გერმანიის საგარეო საქმეთა მინისტრის ფრანკ-ვალტერ შტიინგის მოგზაურობა სამხრეთ კავკასიის ქვეყნებში. სომხეთს ამ რეპრონოზი განცალკევებული ადგილი უკავია. აზერბაიჯანისა და საქართველოს განსხვავებით, მას არ დაუპირისპირებია არც ერთი სომხური ნატოში გაწევრიანებას რომ გორც საქართველო, და მისი გუნდის სომხური ნატოში გაწევრიანებას ვერ შეეძლება აზერბაიჯანისა. ამ თვალსაზრისით შტიინგის მიერ სომხეთის დედაქალაქში გაკეთებული განცხადებები საინტერესო უნდა ყოფილიყო თბილისსა და ბათუმში მისი გამონათქვამების ფონზე. მაგრამ სტუმარმა ყველას იმედი გაუცრუა.

ხელშეწყობილია ნატოში საქართველოს დამატებაზე მიღებული გადაწყვეტილებით. „ნატო დინტერესებულია, რომ ალიანსის ახალი წევრი-ქვეყნების ტერიტორიაზე არ იყოს კონფლიქტები. მაგრამ ეს იმას როდი ნიშნავს, რომ კონფლიქტის არსებობა შეიძლება გახდეს დაბრკოლება ალიანსში გაწევრიანებისთვის“, – განაცხადა შტიინგის მიერ. – განაცხადა შტიინგის მიერ. – განაცხადა შტიინგის მიერ. – განაცხადა შტიინგის მიერ.

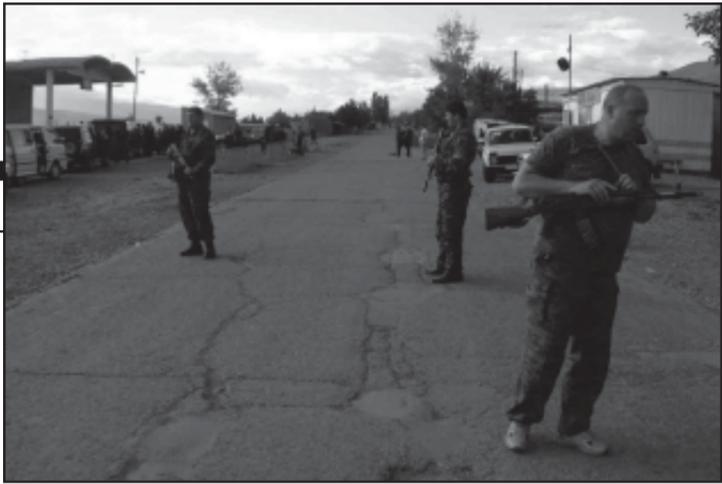
ნატო შეუწყონ ხელი საქართველოს პროვლემის სამართლიან გადაჭრას. გერმანიის საგარეო-პოლიტიკური უწყების მეთაურმა აღნიშნა, რომ დასავლეთი არ აპირებს საქართველოში კოსოვოს ვარიანტის გამოყენებას. „კოსოვო შეიძლება გახდეს ახალი მოდელი. მაგრამ ეს ცალკე თემაა და არ შეიძლება მისი გავრცელება ან განვივივება საქართველოში არსებულ კონფლიქტებთან.“

ული მთლიანობის აღდგენასთან დაკავშირებული პროვლემის გადაჭრაში.

„მთავარი, რასაც იტხოვს ალიანსის ხელშეწყობილია თბილისისგან, არის კონფლიქტების მოწესრიგების ძალისმიერი ვარიანტის გამორიცხვა“, – განაცხადა გერმანიის საგარეო-პოლიტიკის მინისტრმა. – განაცხადა გერმანიის საგარეო-პოლიტიკის მინისტრმა. – განაცხადა გერმანიის საგარეო-პოლიტიკის მინისტრმა.

რეიზა არ გავრცელდება ალიანსის უფლებამოსილება და მისი ვიზიტით განსოციალიზებული პროექტები“, – თქვა შემდეგ მასპინძელმა. ამასთან დაკავშირებით მან განაცხადა თურქეთის განვრცობა ნატოში. „რა თქმა უნდა, თურქეთი ერთ-ერთი პირველი გახდა ნატოს წევრი და გაშინ სულ სხვა ეპოქა იყო. მართალია, ჩრდილოეთ კვიპროსის პროვლემას არც სადღესღამოდ დაუპირისპირებია, მაგრამ დასავლეთი ხელისუფლება მისი მხარეობის გამოპირების შესაძლებლობას და, თურქეთი ახლოს დგას ევროკავშირში გაწევრიანებასთან“, – განაცხადა პაატა ზაქარაიშვილმა.

ანატოლი გორდინაძე, იური სიმონიანი

დიმიტრი სანაკოვი:

სამხრეთ ოსეთის „ალტერნატიული მთავრობას“ არანაირი უკანონო საბაზო საბუღალტრო არ გაუხსნია

სამხრეთ ოსეთის ალტერნატიული მთავრობის დეფინიციონარული უწყისი ცხინვალის ინფორმაციისა და პრესის კომიტეტის მიერ 19 თებერვალს გავრცელებული ცნობას, რომლის თანახმად სოფელ ქურთაში გაიხსნა უკანონო საბაზო საბუღალტრო, და იმ გავლენა დროს, დიმიტრი სანაკოვი მთავრობის სახელით, ავტორიტეტულად 5-5 ათას რუბლს ახდენდა.

„დიმიტრი სანაკოვის მთავრობა აცხადებს, რომ კონფლიქტის ზონაში არ შექმნიდა არანაირი უკანონო საბაზო საბუღალტრო მოსახლეობისთვის საბაზო მოსაკრებელი უფლებების მიყენებით“, – ხაზგასმულია სამხრეთ ოსეთის „ალტერნატიული მთავრობის“ ინფორმაციის მიხედვით. – ინფორმაციის მიხედვით. – ინფორმაციის მიხედვით.

„ცხინვალის ინფორმაციისა და პრესის კომიტეტის მიერ გავრცელებული ცნობა უკვე ურყევს როგორც სამხრეთ ოსეთის რუსულ-ლიტონი მთავრობის წარმომადგენლებს, ისე სოფელ ქურთის მცხოვრებლებს. ისინი ყოველდღიურად მოქარაუბნენ ადგილობრივი გზებით და კარგად იციან არსებობს თუ არა რაიმე საბუღალტრო, რასაც ვერ ვიტყვით ელზარდ კოჭოშის უკანონო რეჟიმის

წარმომადგენლებზე, რომლებიც ცხინვალის ფარგლებს გარეთ გასვლას ვერ გადავიდა.

ამ უკანონო საბაზო-საბუღალტრო შესახებ მითის გაძარცვება კალაზა მარტივი საშუალებაა – საკმარისია სოფელ ქურთაში ჩასვლა. ამრიგად, სამხრეთ ოსეთში უკანონო საბაზო-საბუღალტროს შექმნის და მოსახლეობისგან საბაზო მოსაკრებლების აკრეფის საქმეში საეჭვო მონოპოლია კვლავ ეკუთვნის ცხინვალის ხელისუფლებას. სამხრეთ ოსეთის შინაგან საქმეთა მინისტრი ჯემალ ქარქუსი იტხოვს, რომ ქურთაში მოქმედ სამხრეთ ოსეთის რეჟიმის დეინციონარული რესურსების ტერიტორიაზე მოსაკრებლების უკანონო აკრეფის და გამოგზავნილობის მიხედვით და სხვა დანაშაულებრივი მოქმედების შესახებ, რათა სამხრეთ ოსეთის სამართლებრივი ორგანოებმა სრულად შეწყონ რეპროდუქციის შესაძლებლობის უფლებათა დაცვის უზრუნველყოფა“, – ხაზგასმულია სამხრეთ ოსეთის „ალტერნატიული მთავრობის მიერ გავრცელებულ ინფორმაციის მიხედვით.

აფხაზეთის ეროვნული ბანკი: აფხაზეთის ტერიტორიაზე ვლასტიკური ბარათები არ გამოიყენება

„აფხაზეთის ტერიტორიაზე არ გამოიყენება არანაირი ვლასტიკური ბარათები: არც საკრედიტო და არც – დეპოზიტორული. ყველაფერი კეთდება მხოლოდ ირანისთვის, რომ გააღიზიანონ რუსეთის ბანკები“. ასეთი კომენტარი გააკეთა აფხაზეთის ეროვნული ბანკის თავმჯდომარე ილარიონ არღუნაი იმასთან დაკავშირებით, რომ VISA International აპირებს მინილურ ჯომები აფხაზეთში მოქმედი იმ რუსული ბანკების მი-

მართ, რომლებიც იყენებენ VISA ბარათებს.

არღუნაი დააზუსტა, რომ აფხაზეთში რუსეთის ბანკი არ იყენებდა VISA International, Master Card by American Express პლასტიკურ ბარათებს. „საანბარო მხარე მოქმედებს ცივილიზაციის ტერიტორიაზე ხორციელდება კანონიერად, და აფხაზეთის ბანკის საბანკო-სოფლისურად გამჭვირვალება“, – თქვა მან.

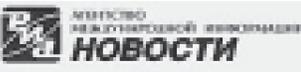
სტამბოლში შერეული საკონტროლო კომისიის თანათავმჯდომარეთა შეხვედრა გაიმართება

28 თებერვლიდან 2 მარტის ჩათვლით სტამბოლში გაიმართება ქართულ-ოსური კონფლიქტის მოწესრიგების შერეული საკონტროლო კომისიის თანათავმჯდომარეთა არაფორმალური შეხვედრა.

როგორც კონფლიქტის მოწესრიგების საკითხებში საქართველოს სახელმწიფო მინისტრის აპარატში გვაცნობს, მერაბ ანთაძე და სამხრეთ ოსეთის მხრიდან შერეული საკონტროლო კომისიის თანათავმჯდომარე გო-

რის ჩოჩიაშვილი ცხინვალში განხილეს მომავალი შეხვედრის დღის წესრიგი.

სახელმწიფო მინისტრის აპარატში ასევე გვითხრეს, რომ ცხინვალში მერაბ ანთაძე შეხვედრა ქართულ-ოსური კონფლიქტის ზონაში შერეული სამხრეთ ოსეთის მხრიდან მარტ კულახმეტოვს და ქართული სამხრეთ ოსეთის ხელისუფლების მეთაურს მამუკა ყურაშვილს. შეხვედრაზე განხილეს კონფლიქტის ზონაში შექმნილი სიტუაცია.

● ვივიორეა — ეს არის უმძიმესი სპექტაკლი, შემზარავი სინამდვილე, რომელიც გავრავებულია ზორობისა და სიკეთის, სიცოცხლისა და სიკვდილის შორის ჭიდილით. გახურებული კი ამ ჭიდილის უშუალო მონაწილე ხდება

◎ გავრავები — ტერორიზმის წინააღმდეგ

„P.S. გესლანი“ — სპექტაკლი, რომელსაც უცრემლოდ ვერ ნახავთ!

„P.S. გესლანი“ — ეს არის სპექტაკლი, რომელსაც 19 თებერვალს კიდეც ერთხელ უნახავთ თეატრალურმა საზოგადოებამ რუსეთში, ეს არის სპექტაკლი, რომელსაც უცრემლოდ ვერ შეხვდებიან თქვენი ყველაზე გულგრილი ადამიანიც კი... მისი დაგვიგებელი რეჟისორი

რია ლაზა გომბინაშვილი, რომელსაც კისარია გავრავი თეატრ „თეატრალის“ მხატვრობაში ასრულებს.

„ვინმეა რომ მკითხოს, რამდენ ხანს იცოცხლებოდით? — ვუპასუხებდი: 2004 წლის 1 სექტემბერამდე-მემდეგ. მითი სიცოცხლე არ მინდა, არა!“ — განხილული

სმით ავგოვს სპექტაკლის მთავარი გმირი, მათემატიკის გოგონა, რომელსაც თვალწინ დაუხრცილად თანაკლასელები, ნაცნობები, მეგობრები... მთელი კლასიდან ის ერთდროითი გადაურჩა საშინელებას, რომელიც გესლანის სკოლაში დაატარებულ ტერორისტებმა (გოგონას როლს ასრულებს მკინეა კუსინაი — სკოლაში ნიჟინა, ახალგაზრდა მხატვრობა).

სპექტაკლი გავრავებულია იმ ტრაგიკულით, რომელიც თან ახლდა გესლანის სკოლაში-სკოლაში, 1 სექტემბერს მთელი მსოფლიოში 2004 წლის 1 სექტემბერს.

დასვრები უფრო, გაქვლილი გავრავები, რომელსაც წინააღმდეგობა დაუწოდებდა ნიჟინა, 1 სექტემბერს დაგვიგებელი და გაზრდილი დაგვიგების დღე, რომლისთვისაც ასეთი სიხარულით ეგზავდებოდნენ გოგონები, სკოლაში დაგვიგები სიხარულით ორი მათემატიკის გოგონა, რომელსაც რამდენიმე საათის სიცოცხლე დატოვებდა, დაგვიგებდა — სხვაკლასში მყოფი სკოლა, სანთქანაც სიხარულით მიიჩნებოდნენ...
ვივიორეა — ეს არის უმძიმესი სპექტაკლი, შემზარავი სინამდვილე, რომელიც გავრავებულია ზორობისა და სიკეთის,

სიცოცხლისა და სიკვდილის შორის ჭიდილით. გახურებული კი ამ ჭიდილის უშუალო მონაწილე ხდება.

რეჟისორი ლაზა გომბინაშვილის თქმით, სპექტაკლის მონაწილენი სკოლის მოსწავლეები არიან. „თეატრალი“ 11 წელია არსებობს...

რაც შეეხება სპექტაკლის შექმნის იდეას, ის გატონ ლაზას მოულოდნელად გაუჩნდა: ტელევიზორით ნახა გესლანის კადრები და გაუღვივდა სურვილი სცენარი დაეწერა და სპექტაკლიც დაეწერა თავის ალსაზრდად მათთან ერთად.

„P.S. გესლანი“ პრემიერა 2006 წლის ზაფხულში შედგა.

სპექტაკლი უნდა წარმოადგინოს „მთავრის სახლის“ ალსაზრდად. მკინეა მთავრის დიდი პერფორანს დაბანდა მათ მიერ შესრულებულმა ცეკვამ, კან თეატრში მხოლოდ მისი და მისი სტუდიის ვატარებელი ალსაზრდად სიგელარა (ხელმოკვანდელი ნუგზარ შინაბერაშვილი).

სალამო გინგარტა დიპლომატთა ასოციაციისა და „გავრავები — ტერორიზმის წინააღმდეგ“ ეგიდით.

სათუნა ჩიგოგია

სამხმ №2/13173-06

განცხადება

კუბლიკაციის მეშვეობით საჯარო შეტყობინების შესახებ

16 თებერვალი, 2007 წელი თბილისი

თბილისის სახალხო სასამართლოს სამოქალაქო სასამართლო კოლეგიის მოსამართლეების ტუპაძე, სვამიანი თხარაშვილიძე განცხადებები: ვალერი სანიბანოვი

მოთხოვნა: მიგვიღროვოს მიღების ფაქტის დადგენა

აღვარდნილობითი ნაწილი:
თბილისის სახალხო სასამართლოს სამოქალაქო სასამართლო კოლეგიის წარმომადგენელი ვალერი სანიბანოვი განცხადებდა იურიდიული მინიშნელების მიხედვით ფაქტის დადგენის თაობაზე, განცხადებულმა მოითხოვა ან გარდაცვლილი როგორც სანიბანოვის მიგვიგებელი ფაქტის დადგენა.

თბილისის სახალხო სასამართლოს სამოქალაქო სასამართლო კოლეგიის 2007 წლის 16 თებერვლის საოქმოდ განცხადებით სასამართლო განცხადებებზე-გული პირის სასამართლო განცხადებით სანიბანოვის სანიბანოვი-ცილი-სანიბანოვი გიგონის 2007 წლის 13 თებერვლის ცნობის თანახმად, გარდაცვლილი სანიბანოვი 1987 წლის 6 თებერვლიდან რეგისტრირებულია შემდეგ მისამართზე: მ. ლანის 3 მ/რ, კორპ. 793, ბ. 82. ამასთან, გარდაცვლილი სანიბანოვის ფაქტობრივი ადგილსამყოფელი უცნობია.

სამოტივაციო ნაწილი:
სასამართლოს მიუხედავად, რომ აღინტერესებულ პირს გარდაცვლილი სანიბანოვის მოცემული სახის წარმომადგენლის შესახებ უნდა ეცნობოს საჯარო შეტყობინებით კუბლიკაციის მეშვეობით. სასამართლოს სამოქალაქო სასამართლო კოლეგიის 31-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის თანახმად, უდავოდ წარმოების წინაშეაქვს სასამართლო განცხადებებს ამ კოლეგიით დადგენილი წესებით, იმ ცვლილებებისა და დამატებების გამოწვევებით, რომლებიც გათვალისწინებულია XXV-XLII თავებით. იმავ კოდექსის 78-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის თანახმად, თუ მოვასუხის ადგილსამყოფელი უცნობია, სასამართლო უნდა განსაზღვროს ადგილსამყოფელი თვითმხარებელს ან მხარებელს ორგანოს, ანდა გამოაქვს განცხადება საჯარო შეტყობინების შესახებ კუბლიკაციის მეშვეობით.

სასამართლო მიიჩნია, რომ გარდაცვლილი სანიბანოვის მოცემული სახის წარმომადგენლის შესახებ უნდა ეცნობოს საჯარო შეტყობინებით კუბლიკაციის მეშვეობით.

სარეზოლუციო ნაწილი:
სასამართლომ იხელმოკვანდა სასამართლო სამოქალაქო სასამართლო კოლეგიის 78-ე, 284-285-ე მუხლების მიხედვით და

დაადგინა:
1. ეცნობოს აღინტერესებულ პირს გარდაცვლილი სანიბანოვის, რომ თბილისის სახალხო სასამართლოს სამოქალაქო სასამართლო კოლეგიის წარმომადგენელი ვალერი სანიბანოვი განცხადებების მიხედვით იურიდიული მინიშნელების მიხედვით ფაქტის — მიგვიგებელი ფაქტის დადგენის შესახებ;
2. სასამართლოს მთავარი სხდომა აღინტერესებულა 2007 წლის 12 აპრილს 10 სთ-ზე;
3. განცხადება გამოქვეყნდეს გაზეთში „სასამართლო რესპუბლიკა“, რაც დაევალოს განცხადებულ ვალერი სანიბანოვის;
4. განცხადება გამოიკრას თბილისის სახალხო სასამართლოს სამოქალაქო სასამართლო კოლეგიის განცხადებების დაფაზე;
5. განცხადებაზე პერსონალური შეტანა არ შეიძლება.

მოსამართლე O. ტუპაძე

სკოპანა

ნოდარ ქაროსანიძე

გარდაცვლილი სასამართლო სხალხო არტისტი ნოდარ ქაროსანიძე მან თავისი შემოქმედებითი მოღვაწეობა დაიწყო შერთა რუსეთში სხ. თეატრალური ინსტიტუტის დასამუშავების შემდეგ, 1955 წელს, სოხუმის ქანახს სხ. აფხაზურ დრამატულ თეატრში.

თავისი გამოჩენილი პროფესიონალიზმისა და არტისტიკის წყალობით ნოდარ ქაროსანიძე უმაღლესი ხარისხის დამსახურებული მწიგნობარია და მრავალჯერ დაჯილდოებულია. იგი ღირსებულია მრავალჯერ დაჯილდოებულია. იგი ღირსებულია მრავალჯერ დაჯილდოებულია. იგი ღირსებულია მრავალჯერ დაჯილდოებულია.

ნოდარ ქაროსანიძე იმ უმძიმეს დროს, სხვა ნიჭიერ მხატვრებს მსახიობებთან ერთად, მთელი პასუხისმგებლობით იტვირთა ქართული სიტყვის სასახლეში მყოფი ყველაზე ცხელ ნეოტიკში — აფხაზეთში.

სოხუმის კ. ბასახურდიანს სხ. დრამატული თეატრის ერთგულ მხატვრულ დადგენას დაჯილდოებულია სოხუმის ნოდარ ქაროსანიძის მიერ შესანიშნავად შესრულებული როლები: ნ. დუგბასის „საბრალდებო დასკვნა“ — ქვიშვილი, ალ. ჩხანიძის „როცა ძალაძს სძინავს“ — პარმენ კამბახიძე, ნ. დუგბასის „ნუ გვიგინებო და“ — ისილო-რა ჯაყელი, ლოკი და ვეგანს „ცეკვის მსახიობები“ — ვან-დალინი, ა. ფაქვიძის „გაღ-და ახალგაზრდა გვარდი-ლეგო“ — ეგნატე ფოფინი, კიტა გუანის „ეგოპი ავი კალაია“ — ლიბია და მრავალი სხვა.

სასამართლოს თეატრალური ხელოვნების განვითარების შეტანითი დიდი წვლილისთვის ნოდარ ქაროსანიძის მიხედვით: 1971 წ. — აფხაზეთის დამსახურებული არტისტი, 1981 წ. — სასამართლოს დამსახურებული არტისტი, ხლო 1989 წ. — სასამართლოს სხალხო არტისტი სავატიო ნოდარ.

ნოდარ ქაროსანიძე დიპლომის მფლობელია და მრავალჯერ დაჯილდოებულია ნაყოფიერ შემოქმედებითი საქმიანობისა და რაოდენ გულდასაწყვეტითა, რომ ეს ნიჭიერი ადამიანი ვერ მოეხერხებოდა მისი განვითარების სანუკვარი მოცემების ასრულებას — აფხაზეთის მინაზა დაჯარუნებას.

აფხაზეთის ა/რ განათლებისა და კულტურის სამინისტრო

ნოდარ ქაროსანიძე

სოხუმის კონსტანტინე ბასახურდიანს სხალხო არტისტი ნოდარ ქაროსანიძის დრამატულ თეატრში, 1955 წელს დაიწყო მისი მოღვაწეობა სოხუმის თეატრში, მისი თეატრალური შემოქმედება მიიღწერა სანიბანოვის აქტიური მხატვრული სახეობით, რომლებიც მან ქართული და უცხოელი დრამატურგების კრებულში შექმნა. მათ შორის განსაკუთრებით აღსანიშნავია: ქვიშვილი (ნოდარ დუგბასის „საბრალდებო დასკვნა“), პარმენ კამბახიძე (ალექსანდრე ჩხანიძის „როცა ძალაძს სძინავს“), ვან-დალინი (ლოკი და ვეგანს „ცეკვის

მსახიობები“), ეგნატე ფოფინი (ალექსანდრე ფაქვიძის „გაღდა ახალგაზრდა გვარდილეგო“), ნ. დუგბასის „ნუ გვიგინებო და“ და სხვა. 1992 წელს იმუშავა ნოდარ ქაროსანიძემ სოხუმის თეატრში, აფხაზეთიდან ქართველების იძულებითი განდევნის შემდეგ, მან სამხატვრო სკოლაში მანუაგალიანის სხალხო არტისტი ნოდარ ქაროსანიძის თეატრში განაგრძო სხალხო მოღვაწეობა, სადაც კიტა გუანის „მკაცრი ძალიანი უფიქრო“ დადგა.

თეატრის მთელი კოლექტივი ღრმად მსახიობებს გამოთვალა მინაზა და მრავალი სხალხო არტისტი, კოლეგიის და მემორიის, კიდეც ერთი ღირსებული ქართველის გარდაცვლილის გამო. ნოდარ ქაროსანიძე, მრავალი ლტოლვილის მსახიობად, ისე ნაწილად ამ ქვეყნიდან, რომ აფხაზეთში დაჯარუნება უნდა დედალ მცნებულ დაჯარ.

კონსტანტინე ბასახურდიანს სხალხო არტისტი ნოდარ ქაროსანიძის სოხუმის სხალხო არტისტი

მეუღლე ნუნო ნუნო, შვილები მანანა, გიორგი, რაჭალი ქეთევან ვალიშვილი, სიკემოდარ მამათელაშვილი, შვილიშვილები ანა, გიორგი, ნინო და უსხალხო მათესავეები ოჯახებით იუწყებიან, რომ გარდაცვლილი მინიშნელების მიხედვით აფხაზეთში ანაშვილი 22, 23, 17 სთ. ბასტირონის №3, III სართლზე, ბ. 53. გამოსვენება 24, 14 სთ., „საბურთალოს სამხმ“ სასაფლაოს ეკლესიაში.

ვახტანგ, იხლოდა ხორგალაქები იუწყებიან ცაცა ლლონტის

გარდაცვლილს და სამემორიის უცხადებენ განსვენებულის ოჯახს და მათ ახლოგულას.

თბილისის საერთაშორისო აეროპორტის კოლექტივი ღრმად მსახიობებით იუწყებიან საავიაციო უსაფრთხოების სასახურის უფროსის

სერგი სტურუას

გარდაცვლილს და სამემორიის უცხადებენ განსვენებულის ოჯახს.

რეკლამა

„საქართველოს რესპუბლიკაში“ 98-96-32; 899 328576

ვანი, სირცხვილო! ვინ ზილწავს მას? რომელი ვიზინდარა, უზნური, უპიცო და, მე ვიტყვი, „შინაური მთარი“ ხელყოფს ამ უწინდეს ალაბას?! იმ, სადაც, რაც თავი მახსოვს, ანაბრა, თვილისური წყალი მოწინააღმდეგეა, ჯლასტანის ზოთლავით, პარკებით, საჭმელ-სასმელის ნარჩენებით, დამსხვრეული მიწებით და რა ვიცი, რითი არის ამოვსებული!

მოულოდნელი რაკურსით

რა მიაქვს ჩამავალ მზეს?

ზურაბ ანჯაფარიძის ფონდის თაოსნობით და კვების უსაფრთხოების (ანჯორი) გამოცდებით და სულისჩამოგმობილი, ლევიანი კი – რედაქტორი) დიდი რუდუნებით შექმნილი საზოგადოებრივ-საინფორმაციო გაზეთი

შოთა პირვალიძის ხსოვნას ეძღვნება ის. ღირსეული კაცის წასვლას ღირსეული გლოვა უხდება. ამ საუკუნოვანი სიბრძნის მძაბვებელი, თაობათა შორის ლამის საშიდღეაფიროდ ჩატახილი ხილის გაგმთლიანებელი „თანადგომა“

თის „თანადგომის“ უიშვიტოს ნომრებს კიდეც ერთი გამოცდით ნომერი შეემატა. ტაძარივით მართალი და გაღიანი კაცის, თვილისელების კეთილი მოზილის, უცნაური ძველმოხმადის, მუღამსხვებთან მწყალოების, გულგონიანი

2001 წლიდან გამოდის და უკვე ორმოცდაათზე მეტი ნომერი მიიღო მკითხველებმა. თუ ახამოვდებავთ ნომრები, ძირითადად, გამოვიდნენ, ტიტულუვან, კონკრეტულ დარგებში სახელგანთქნილი პიროვნებებს ეძღვნებოდა, ბოლო ნომერი, ერთ უპრალეო ვაჭრობის მუშაკს

მიეძღვნა, რომელმაც ლამის ნახევარი თვილიანი გააუცხა საკუთარი უშუკველოვანობით, სულიერი სისხვტაპით, მგობრების გატანის ნიჭით. შოთა პირვალიძე იმდენი ვინმე წერს ალაღმართულ, ცრემლწარე, დამაჯიკრებელ მოგონებებს, ნარკვევს, ლექსს, „პირდაპირ ნიკვლილი მოგინდება კაცს“. მგობრამ საღვლა ასეთი კაცობა, ერთგულეობა, სივხარული, ხალხის ალიარება და მართალი ცრემლი...

შოთა პირვალიძემ მოხატა. გიგო ნიშინიანი თაობის უზრუნველეს სულთმანაში წერს: „ძონების მოყვარული კაცი ასეთი ხელგაშლილი ვის უნახავს?... ფულს უფრო უყვარდა ის, ვიდრე მამს უყვარდა ფული, რომელიც დავით სარაჯიშვილი შოთა პირვალიძეობით – გატონად კი არა, მსახურად ვყავდა“...

ამიტომაც უძვირი შირი ლხინად ასოვით მოკეთეს და მგობრებს, გვერდით მოკვასს გაუგებრად ფუძე (საკუთარი, ალაბათ, ამიტომაც ვერ შექმნა, სხვებთან კეთილდღეობას შეეძინა და მათ ხსოვნაში დარჩა საგულამოდ.

უნდა ვაღიარო, მართებულეობა სიკვდილის შემდეგ უფრო ვიციტი კაცის დავსება („შენ გავიგებოვ სიკვდილო, სიკვდილად გვენოვს შენითა“. ვაჟაძე ანჯორ გაზეთის სულგადგომელი გაზეთი „თანადგომა“ ამის უტყუარი დავსებულება.

და ეს ძალიან პარკობა, რაღბანაც „ღვთისმშობე არ არის წუთი საღვამე რამ არ ამოდიროდეს... ჩამავალ მზეს კი ყოველ დღე მიუძვს ჩვენი სიკვდილის ნაწილი...

სპარტაკ ძოვულია

სირცხვილია!

ხახვამშრალი ლომები

დიდი შოთა ხელავს თუ არა, მის ფართობით, ძველსაწყისში რა ხდება?! ალაბათ ვერ ხელავს, თორემ არ ისურვედა აქ, მიწივე მოედანზე დგომას და საღვამე გაღიხვინებოდა.

კიდეც კარგი, ვერ ხელავს. ჩვენ კი თვილისელები, გავლელ-გამოვლელადი შესანიშნავად ვხელავთ, ძალადის ცენტრში, შოთა რუსთველის კვლის წინ აუტანელ სიბრძნეობას, ნახავს, ჭუჭყს. მას ხახვამშრალი ლომებიც კარგად ხელავს ალაბათ იმითმაც ავით პირები დაფრინილი.

ვანი, სირცხვილო! ვინ ზილწავს მას? რომელი ვიზინდარა, უზნური, უპიცო და, მე ვიტყვი, „შინაური მთარი“ ხელყოფს ამ უწინდეს ალაბას?! იმ, სადაც, რაც თავი მახსოვს, ანაბრა, თვილისური წყალი მოწინააღმდეგეა, ჯლასტანის ზოთლავით, პარკებით, საჭმელ-სასმელის ნარჩენებით, დამსხვრეული მიწებით და რა ვიცი, რითი არის ამოვსებული!

დათა თუთაშინისი არ იყოს: „ხალხო, რას სჩადით?“ მანამ, სანამ ამ ვიზინდარებს ჭკუაზე მოვიყვანდით, იქნებ ძალადის მერიის სამსახურმა, რომელიც ასე გულდასმით „პარკილავს“ ჩვენ ძალაძს, უფრო გულდადებით, ყურადღებით მიხედოს ამაურობას, იქნებ ამ შადრევენებით სავსე ძალაძში, ხახვამშრალი ლომებისთვისაც ბანიბოტოს... წყალი?! აბა, ვნახოთ!

გურამ გოგართელი

შვეულების საშუალო ხანგრძლივობა ძვიხნავში

საფრანგეთი – 35 დღე
ესპანეთი – 30 დღე
გერმანია – 28 დღე
რუსეთი – 28 დღე
საქართველო – 28 დღე
პორტუგალია – 22 დღე
ნორვეგია – 21 დღე
დიდი ბრიტანეთი – 20 დღე
აშშ – 14 დღე
იაპონია – 14 დღე

ლარის კურსი

22 თებერვლიდან დადგინდა ლარის მიმართ უცხოური ვალუტების შეფასები კურსი

ინგლისური გირე.	სტერლ.	1	3,3409 ლარი
აშშ დოლარი		1	1,7130 ლარი
ევრო		1	2,2257 ლარი
რუსული რუბლი		1	0,0649 ლარი.
ამერბაიჯანული მანათი		1	1,9694 ლარი.
სომხური დრამი		100	0,4796 ლარი.
უკრაინული გრივნა		10	3,4178 ლარი.

რეკლამა
„საქართველოს რესპუბლიკაში“
98-96-32; 899 328576

ანაკლოტავი

სამქიანი შეხვედრა ძალთან და შეხვედრა სამქიან ძალთან სულაც არ არის ერთი და იგივე.

— როგორ გამოვიგონო სკილენძის საღივანი?
— ორმა ებრაელმა ხურდად დაბრუნებული მოწათა ვერ გაიხო.

ორი დაძალი საუბრობს:
— კაცები კალიან სულელები არიან, — ამგობს ერთი. — წარმოიდგინე, როგორც კი ფული დამჭირდება, ძმარს სხანდალს ავუბთხ და დედაჩემთან წასვლით ვემუქრები.
— მერე ეს მომხდება?
— მომხდება რომელია! იგი მუდამ მსაქმის ბილეთის ფულს.

— ებრაელმა რუსეთ-იაპონიის ომში თავი გამოიჩინა. მას უფ-

ლებ მისცეს, აერჩია ჯილდო: ბიორგის ჯვარი ან ასი მანეთი.

— რამდენად ფასოვს ბიორგის ჯვარი? — კითხულობს იგი.

— უაზრო კითხვაა, — ბრაზოვს ოფიცერი, — თვით ჯვარი მანეთზე მკირი არ ღირს, მგობრამ მთავარი ამ ხომ ღირსებაა.
— გასაგებია, — ამგობს ებრაელი, — მომავით 99 მანეთი და ჯვარი.

ლორდის ცოლი თავის მოსამსახურე ძალთან წუწუნებს:

— ვერ წარმოიდგინე, მერი, როგორი ნაწყინი და განადგურებული ვარ! მგონი, ჯეიბის თავის პირად მღივან ძალს ყვაროვს!

— ტყუი, გეგავო ვირთხავ, — სინინავს მოახლე! — ანას სპიცილურად ამგობ, რათა მამევიანო!

კადრი

ჯემალ ქანსარაძის ფოტო

საქართველოს რესპუბლიკა SAKARTVELOS RESPUBLIKA აიფო და დეპარტამენტი გამომცემლობა „საქართველო“ მ. ქოსტავას ქ. №14. ტელ: 93-50-22. ინფორმაციის განყოფილება „კოლორი“ სტამბაში, რეინიზის, მისი, 20.	დამფუძნებლები – გაზეთი „საქართველოს რესპუბლიკის“ თანამშრომლები	გამომცემელი – შპს „ახალი საუკუნე“ მ. ქოსტავას 14 ტ: 899 797679; 98-96-32	მთავარი რედაქტორი ალექს ასლანიშვილი მორიგე რედაქტორი მამუკა ვახუშტიანი	ინფორმაციის განყოფილება მისამართი: 0108, თბილისი, მ. ქოსტავას ქ. №14. მთავარი რედაქტორი: 98-96-34. მთავარი რედაქტორის მოადგილე: 98-96-33. სარედაქციო განყოფილება: 98-96-32; 899 328576	რედაქციის მიერ შეკვეთილი მასალები დაიბეჭდება ავტომატურად. წერილებში მოყვანილი ფაბრის უტყუარობა პასუხს აგვან ავტორები, რომელთა მოსაზრებები, შესაძლოა, მულამ არ ეთმობოდეს რედაქციის პოზიციას. ავტორებს მთხოვთ, კომპიუტერში ანაწყოთ 2-2,5 ნაბეჭდებულზე მეტი მოსულობის სტამბის ნუ შემოხუთებოთ.
---	---	---	---	---	---